

Основанъ въ 1891 година.

„Всичките права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защитава правдата“.

Единъ брой 20 ст.

Записващото на новъ абонатъ става
всѣкога отъ началото на мѣсеца

Единъ брой 20 ст.

Везки абонатъ има право да си достави загубения брой, но току слѣдъ получаването на слѣдующия брой. Инакъ, слѣдъ туй врѣме, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

II. Бобчевский.

Редакцията е взела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не са придружени със стойността.

За обявленията се плаща следното първо публикуване:

има възможност да приема посещения
на именния си ден.

по семейни причини не ще приема посещения на именния си день—29 Юний т. г.

на 29 того—именния си день не ще приема постьщения.

нѣма да приема посѣщения на именния си день,
Петровдень.

Управителният Съветъ на Българското
Търговско Параходно Дружество, има честь
да покани Г. Г. Акционеритѣ да присъж-
ствуватъ при тържественното посрѣщане
на парахода „Борисъ“, който пристига
въ Варненското пристанище на Петровденъ.

Варна, 19 Юний 1894 г.

за волни пожъртования по съграждането паметникъ въ Самоковъ за първия ни журналистъ Фотиновъ.

Помощниците се приемат и въ Редакцията на „Черно Море“ и се обявяват. Съставена е Комисията, която туй въ Самоковъ и събраният суми ще се събират ней.

Отъ Редакцията на в. „Черно Море“ . . . 20 л.

Аптеката А. Клаичъ въ гр. Балчикъ, търси аптекарен по-
мошникъ.

Дипломирана Акушерка, съ 14 годиш-
на практика, Христина Хранова, живее
на срѣща II-полицейски участъкъ на
„Чингине-пазаръ“, въ дома на Атанасъ
Бакалъ.

6-3

Въпросът за растуриането на сегашното „Народно“ Събрание, сз или безз свикване на сесия, продължава да занимава политическите умове у насъ. Върху това още се пише въ вѣстници и се говори въ митинги. Забѣлжителното отъ всичко е, че ни единъ митингъ до сега не се исъза да се растури *слѣдз свикване* и ни единъ вѣстникъ сщжо не поиска да се растури *слѣдз свикване*, освѣнъ само нашия вѣстникъ. Всички искатъ растуриането на Събранието *безз да се свика*, а „Своб. Слово“ още умышлява мишнето на правителството.

Знае нашият г- читател, какво искаме ний и какъ мотивирахме това свое исканье въ брой 104. Но ний не бѣхме казали още всичко, па и въпросътъ е тъй сериозенъ и сложенъ, щото не може да се изчерпи съ една-двѣ вѣстникарски статии. Повръщаме се пакъ върху него.

Каами бѣхмѣ, че сегашната ни камара никога не може да прѣдставлява народната воля, защото изборитѣ на прѣдставителитѣ е изнасиленъ. Това сме твърдѣли отъ една година насамъ, още отъ изборитѣ, и сме настоявали да не се признае законността имъ отъ Върховната Власть. Върху тая почва поста-
вепи, ний и сега казахмѣ, че трѣбва да се растури тая камара, за да ставатъ редовни и свободни избори. Но какъ да стане туй растуранье—е въпросътъ. Ний нарочно отворихмѣ дума по тоя случай за *президента* отъ растураньето безъ свиканье, като искахмѣ да чуемъ отгивъ и едноврѣменно да послужимъ, щото тако-
ва нѣщо сѣ-пакъ да бѣде писано въ на-
шия печатъ по растураньето. Отгивъ
върху тая страна на въпроса не видѣх-
ме; дори в „Народ. Воля“, мнѣнието на
който се старяхмѣ да оборваме по тоя
начинъ, не излѣзе слѣдъ туй отново да
защити мнѣнието си, както очаквахмѣ,
та да продължимъ и ний скромнитѣ си
равнишления. Обадихъ ни се съвѣтъ
други, новъ, вѣстници и Бургазскийтъ
„Гласъ отъ Истокъ“ пакъ съ същи та-
къва мисли на „Народ. Воля“, безъ, при-
туй, да посѣбватъ на нашия противенъ
мотивъ, за *президента*. А между това врѣ-
ме сѣ ставагъ тукъ-тамъ митинги съ ис-
канье да се растури стамболовското Съ-
брание безъ свиканье на сессия. —Заслу-
жка да се отблѣжи по това течение и
поведението на днешния оппозиционенъ
печатъ. Той мълчи по този въпросъ се-
га! Защо? Защо не дава мнѣнието си,
за да послужи, щомъ има блага намѣре-
ния? Но не! „Свобода“ съ всичкитѣ си
опашичъ мълчи и чакъ да види какво
ще стане, та да се кара послѣ! И съ туй
мисли не да помага, а да подкопана ом-
разното ѳ правителство! Заръ, не е чудо:
само такъва може да бѣде стамболовска-
та оппозиция . . .

По въпроса за растуриането на ка-
марата без свикване, собствено за
сегашния случай, ний изляхмے подобръ-
ние още въ първата си статия, само да
би могло то да стане. Може, наистина,
да се говори и за и противъ такова рас-
туриане днесъ, но като гледаме печата
и митингите, които, то се знае, състав-
ляватъ общественото мѣние у насъ, —
търбва да се съгласимъ по-скоро съ на-
родното желание, да се растури Събра-
нието безъ да се свиква, отколкото съ
пръдпазливостъ, да се растури то *слѣдъ-
като се свика*. Защото, когато при едно
по свободно управление, както е днесъ

у насъ, не се явява сериозна оппозиция въ
— *и митингитъ противъ растуриѣнето*
безъ свиканье, само отъ себе си става яв-
но, че наистина нашиягь народъ никакъ
не се противи на такъвѣ растуриѣе и
че той мрази тѣзи не негова камара.
Това е важно, тъй като, ако се растури-
ваше камара, която е по сърдце на на-
рода ни, трѣбвало би да има голѣма и
прѣгодна борба по тоя въпросъ. — Но и-
ма и прѣчка, която и минжлий цѣтъ спо-
меняхме: коя щѣ е *причината* за расту-
риѣнето? Народътъ, да, знае добръ, че
причината е полицейския изборъ, че кама-
рата не е народна, а стамболовска.
Добъръ; това и ний казваме постоянно,
но *има Тронни Рѣчи, съ която тая кама-
ра е призната за народна!* Какъ може,
сѣдѣов., да се растури ти сега по гор-
ната причина, кѣто народътъ постави?
Стамболовото паданье е по *оставка* и
нищо ти дава причина за растуриѣе.
Казвагь, и, знаемъ си, имать право да
казвагь, че ще бѣде срамѣта да гледаме
тая сжщѣга камара, съгласна съ новото
правителство. Но и туй не е пѣщъ, *осно-
вателно, законно*, което да докарва расту-
риѣето безъ свиканье. Защото парла-
ментарниятъ редъ го допушъ да бѣде и
ей-тъй: отъ минжлага сессии до тѣзиго-
дичната сессия сгланжлитъ работи по у-
— *правлението подѣлжжѣ на одобрене*
и критика отъ Сѣбраиѣнето, и отъ дѣ
его (санкимъ, парламентарно говоримъ)
че тия сжщитъ прѣдставители ги удѣ-
брявагь и че, ако не беше паджжъ
Стамболовъ, не щѣхъ тѣ сами да го сва-
ляжъ, прѣдъ видъ на Разгварѣ, Цолово,
Джумая, особенно Садина? Прѣдставите-
литъ могажъ и съ *позволенieto на съвѣтъ-*
та си да одобряжъ паджжето на Стам-
болова въ Сѣбраиѣнето за извѣстнитъ
му *тѣзи години* беззакония. Това не
може ли? И въ такъвъ случай ще има ли
въшъ срамѣо и безхарактерно? Иширогивъ,
свѣсъмъ парламентарно, ако щеге даже.
Сѣдѣов., и туй още не е *причина консти-*
туционна.

А събрането *трябва* да се растури без да се свиква. Това и ний признаваме, че тъй трябва да стане днес, за тѣзи камара. Нуждата днес е такова, между друго, и за туй, че *Народното Събрание* е запечатано. Тамъ има злоупотребления, тамъ има вигабонтуци отъ стамболовиститѣ-прѣдставители и бивши министри. Какъ ще имъ отворимъ Събранието и да имъ дадемъ да си скрижтъ прѣстѣжленията? Ще бжде безобразие и укривателство отъ наша, народна, страна.

Ето какво мислимъ :

— Тъжн година случайно ни помагатъ *окръжнитъ и селски избори*. А прѣди туй много градски общини се растурихъ, та ставатъ и *градски избори*. Ако спечелимъ *всичкитъ* избори и не дадемъ никой отъ тѣхъ на стамболовскитъ хора, ний добиваме право за законно растураване на камарата. Спечелването на всичкитъ избори това лѣто наважда единъ конституционенъ фактъ, че народното довѣрие и народната воля сѣ извънени *така година*, а не сѣ като минжлогодешнитъ воля и довѣрие. Слѣдва, значи, *причина* за провѣрката на народната воля и спрямо камарата, особенно когато слѣдъ всичкитъ избори къмъ половината на м. Августа станѣтъ въ цѣла България и *митинги*, съ които да се моли Князѣтъ, да растури Събрането *безд* да го свиква и да навначи нови избори. Това начипъ, колкото и да е нещепенъ, за прививане на открито проявление разногласие между ис-

пълнителната и законодателната власт, с еднакво силно влияние, да докара искания, друг път да стане пакъ кѣтъ да бѣде прецедентътъ, съ привд- рителни избори и митинги, за растурише камара!

Дръжте се ялко, прочее, за да спечелимъ всичкитѣ предъстоящи избори, ако искаме да се растури „Народното“ Събрание, безъ да бжде свикан!

П. Б-Й.

В Ж Т Р Ъ Ш Н И.

— Г-нъ Кр. Мирскій ни пише:

Снощи прочетохъ у в. „Другарь“, че г. П. Каравеловъ, джвѣжакъ още въ Черната джамия, си билъ поирѣдѣлъ зрънцето и страдалъ върху туй отъ ревматизмъ. Това ми направи много лоше впечатление, като си припомнихъ, че лани въ вѣрме на сесията на VII-то Сѣбрание, когато посѣбихъ поменѣжия затворникъ, той бѣше напълно здравъ, и духомъ, и пѣломъ.

Въ името на човешколюбното поие, желателно е, Г-не редакторе, да се настоява особено предъ днешния г. Министър Президентски, щото да се изплати часъ по-скоро съвмѣстна прѣдпазиленка за всички, во не и за политически прѣслагачи, осъдени, и да се остави и на гризката на своите си. Ала ми се вака обещаното на г. П. Караватовъ чакъ на Августъ, прогнана законно ли би било, ако азъ азотъ Англичанинъ до сега върху ме не си до този денъ вѣшъ въ нѣколко дни дождь, че на ц левсандровската болница?

Не вярвам, г-не редакторе, щото личи-
тъй образи, които съществуват,ж едно връме между
нйком днешният г-да министри и г. П.
Караволова, да сж причната, но които да сж
държи още въ заворъ послдний, който едва
ли щеше да сж съте виновен въ какво и да
било от един съжд, който не сж пропизна
при царуване на терроризм. Мисля, че на та-
ков мивне с етвий у нас, който с парти-
занизм на Конституцията и на законността.

Варна, 25 Юний 1894.

Съ почить: *Кр. Мирский.*

Поддържамо 'насмото на г. Мирский, както и статията въ послѣдния брой на „Народна Воля“ пакъ за г. Каравелова.

— В „Свобода“ много обича да заема главният антропологиета на тукашини „Вѣстникъ“. Въ единъ отъ послѣдните си броеве „Свобода“ заема антропологието на „Вѣстникъ“ върху туй, което ний бѣхме казали за сегашните сърдечни посрѣщания на Т. Ц. Височества изъ Южна България. Ний бѣхме казали, че сега посрѣщанията не сѣд устроивани на сила отъ полицията, а тѣ отговарятъ: „значи, било е вѣрѣме, когато посрѣщанията сѣд бивали на сила“. И цапъть сѣдъзъ туй прѣвъ пресото.

Чудна работа! Да излезе човѣкъ да си криви душата нарочно и публично — не го разбираме. И кого ще излезе тъй? Тогова, който хубаво знае какво е правилъ — народа!

Безсрамници! Немѣ забравихте, че съ стра-
жари сте затваряли дючени и сте довеждали се-
лени, за да посрѣщатъ Княза? Хората, отъ не-
воли и насилия всѣки день, бѣхъ, се смаяли
вече дѣ да се заврѣтъ, като се чудѣхъ на Кня-
жегото търпѣние, а тѣсѣхъ да пѣхътъ хми-
ни на Княза и искахъ да дойдѣтъ хора да
гледатъ! И сега още върхѣтъ ностъ и се мѣ-
чатъ да перѣтъ калниѣтъ си ризи!

— Излиза отъ София още единъ новъ вѣстникъ „Съгласие“, органъ на г-да Д. В. Мавродонский и А. Франгя.

Много мислихме, съ какви думи да напишемъ впечатлението си за тоя вѣстникъ, и рѣшихме да мълчимъ, до като видимъ още единъ-два негови броя.

— Въ Разградъ е почилямъ да се издава общински вѣстникъ „Разградъ“.

МЪСТНИ.

— На 4 Юлий в града ни ще стане тържество по случай идването на първия параход „Борис“ от Паракходното ни Дружество.

— Морските бани в града ни вече са открити. Връмето е пръвременно. Морската градина е увеличена и дава доказателства, че общината ни се грижи да угоди на гостите в града ни. Освен това и другите разходи и разваляния вече изобилуват.

— Уволненият Старозагорски Окр. управител г. Хар. Ангелов е дошъл в града ни и, както се учим, щъл да забива байракът в града ни за сгрупирване разнебитените стамболисти. Г-н Ангелов е бил едно време кмет в града и сега всичко говори в полза на заключението, че тогавашното кметуване му е дошло много сладко, та пак го търси.

За забиване на всичко недоумение в града ни при бжджките избори, ний отблъзваме това желание на г. Ангелова.

— Бяхме дали покана към Варненските си абонати, да даждат мнението си, кого желат да видят в града ни.

Нашето общество, знаеме, не е привикнало на такава любопителство, но рвкохме да направим един отговор на тая покана е: *Отъ 16 отговора, получени само*

г. К. Ганков	7 гласа.
г. А. Якович	4 гласа.
г. Д. А. Паница	2 гласа.
г. П. Кърджиев	1 глас.
г. Григ. Ланджев	1 глас.

Всичко: 16 гласа.

Всёкой разбира, колко любопитно щеше да бъде и колко сполучливо можеше да се разбере какъ сж разположени умовете в интелегентната класа на града за бжджкия кмет. Но много малко сж писмата, та токуречи нищо не мавява.

Въ бжджките избори за Постоянната Комиссия ний пакъ ще поканим рсчнитъ си абонати отъ нашия окръгъ да даждат отговоритъ си за прѣдсѣдателя на Постоянната Комиссия. Тогава, надѣваме се, да имаме повече успѣхъ.

— Г-нъ Тодоръ Д. Бояджиевъ, бившии градски полиц, приставъ, ни пише по поводъ на туй, че видѣлъ името си, като изтезателъ, въ прошенето на Георги Костовъ въ мнѣния ни брой. Той отговаря, че е ималъ заповѣдъ отъ градския си началникъ да го изтезава и че за туй му билъ пратенъ Костовъ въ участъка вечеръ, но го видѣлъ слабъ и немоушенъ, та отъ чловѣколюбие не държалъ да го изтезава, а само го распитаалъ и испратилъ обратно началнику. Това обяснение прави г. Бояджиевъ за освѣтление на общественото мнѣние.

— За г-на Т. Раева, секретаръ на тукашния окр. управителъ и изпълняющъ длжността на управителъ въ 1892 год., въ връме истезания на Капитанъ Петко, стѣбжжжъ възможнитъ намъ свѣдѣния, отъ които пазѣва, че самъ г. Раевъ не заповѣдалъ на градския началникъ да изтезава, а послѣдний вземалъ направо заповѣдитъ отъ м-стра Стамболова, който е билъ тогава тука въ кѣшкостетъ. — За приожителитъ си при истезанията на Капитанъ Петко въ крѣпостта, г-нъ Раевъ отказва, а изтезателитъ не сж имали възможностъ да видѣтъ точно присѣдствущитъ си началници, по причина на тъмнотата и на това, че тѣ стоели отъкъ стѣнчката на истезанието. Да ли г-нъ Раевъ е билъ между тѣхъ—това ще може положително да се узнае само отъ Турчева, град. началникъ тогава, Карагѣзова, частний секретаръ на Стамболова, и Мутурова, до скоро Силистр. окр. управителъ, които всѣкога сж ходили и заповѣждали тамъ. Но г-нъ Раевъ е знаелъ всичко, ходѣлъ е и е распитаалъ Кап. Петка въ стражарския участъкъ при вратата на крѣпостта, както си е лѣжалъ, искалъ е отъ него да каже „какво то искатъ“, сжко е билъ и на распита въ кабинета на град. началникъ, гдѣто Кап. Петко е билъ доведенъ и лѣжалъ при распита, а освобождението и интервирването на Кап. Петка е станало слѣдъ идването на управителя Драсова.

Като е работата за истината, трѣбва да споменемъ още, че когато арестуваж Кап. Петка за ужъ кроенъ комплотъ противъ Стамболова, нашии стопанинъ слѣдъ три дни ходи и пита г-на Раева, като управляющъ окръга, и г-нъ Раевъ бѣше отговорилъ: „Чуджъ ви се, отъкъ знаете тия работи. Азъ не знамъ подобно нѣщо“. Нашии стопанинъ го остави съ убѣждение, че се крие това дѣло, защото не може да се допуштне, че управителътъ не ще знае поне арестуването.

Така стоп истината.

— Пропустнахме да съобщимъ мнѣния пѣтъ, че видѣхме единъ „Манифестъ“ къмъ интелегентната младежъ, издаденъ отъ комитета на интелегентнитъ ни младежи въ града и отправенъ на всждъ изъ България. Съ този си манифестъ комитетътъ на младежкитъ съобщава рѣшението си, да се организува една младежка интелегентна партия, която да си избере централно бюро въ София, Пловдивъ или другагдъ, да падава свой вѣстникъ, съ цѣль да контролира дѣлата на правителството и властѣта, а и въобще да прокарва въ обществото идеи на прогресса, на политическото ни и икономическо напредване. Въ своята дѣятелностъ тѣзи младежка партия търси да се постави свършено на самостоятелна почва, и само по свои съображения и одобряния ще се присѣдинявала къмъ дѣйствущитъ общи или градски политически партии.

Идеи, цѣль — прѣвсходни. Работата е, и важната работа е, изпълнението, а къмъ туй и връмето, което е било избрано за начало на дѣ-

ятелността. — Нашето мнѣние е, че връмето още не говори въ полза на таква дѣятелностъ, защото днесъ, когато прѣдстоитъ сериозни избори въ страната, се нуждаемъ отъ единство въ псхѣриянето на стамболовната изъ управлението. Тѣй е поне до слѣдъ първата камара, избрана при днешното правителство. Инакъ, при пълна самостоятелностъ, при пълна независимостъ на убѣжденията и срѣдствата за изпълнението имъ, неминуемо трѣбва да се срѣщнатъ такива разногласия, които никога не сж бивали полезни, особено при подобни връмена, току слѣдъ една върла 8-годишна тирания.

Още: отъ първата крачка на нашии младежи въ опрѣдѣлената имъ дѣятелностъ, ний починаме да се замислюваме и върху друго, и именно върху изпълнението на идеята. Тѣй, напр., при възбуждения отъ насъ случай, че чиновницитъ нѣматъ работа въ политико-партизанскитъ ни распри, като гражданъ на Варна, тия младежи се показваж противници на туй! Тѣ се увлѣкож отъ тукашния юристъ и прѣдсѣдатель на сѣда г. Ник. Кжневъ, който поддържа публично, съ рѣчь въ гражданско събрание за избирание комитета на народ. партия, че таква едно отстранение на чиновницитъ било ограничение на политическитъ имъ права, и току се прилѣпнаж къмъ него, да избиратъ и тѣ чиновници въ комитета на партията! Наистина, никой не излѣзе да звкажи заключението „абсурдъ“ на нота на г. Кжневъ, защото умнитъ хора не сж допикнати, за да се борятъ и оборватъ една лѣтъричавъ воденица и край туй да се правятъ смущения и скандали, — но нѣмъ нашии младежи, съ таква прогресивни идеи, трѣбва да се водятъ отъ рѣчи и указаниа? Гдѣ почива тогава тѣхната идея?

Да, ний се замислюваме отъ поведението на нашии младежи по въпроса за участието на чиновницитъ въ политическо-партизанскитъ ни борби, и вземаме бѣлжакъ, че тѣ, най-малко, още не сж развили у себе си идеята всестранно, а почватъ да ѣ прилагатъ. Ний гледаме на всѣки чиновникъ, като *олицетворителъ на правителството вслѣдъ*, каждѣто има политическа. Какъ гледаж г-да младежитъ? Ний не щемъ платени хора въ политическитъ и партизанскитъ распри на самостоятелнитъ граждани, а г-да младежитъ некажъ ли? Хубава работа! Кѣдъ е тогава гарницята за гражданската и политическа свобода у насъ? Г-нъ Кжневъ сж надѣяността и младостъта си, мнѣли че има безпогрѣшна мисль, като твърди, че друго било за нечеснитъ чиновници, като Драмова, и друго било сѣдия и Кжневъ. Ами че честността на чело ли стои, да ѣ виждаме и имаме за гаранция? Или сѣдията и Кжневъ не сж най-напрѣдъ човѣкъ, съ всѣки добри и зли качества, наклонности и влияния? И Драмовъ бѣше отъ начало чистъ патриотъ и, зауй, биде пристъпъ въ политиката, но отпослъ именно тѣй се разврати и деморализира, като сѣдия.

Върху тия всѣки нѣща има единъ принципъ, изходящъ отъ кореннитъ нужди на политическата свобода. Разнитъ Аристотеловци, Монтезкю и конституции още не сж съобразили съ българскитъ понятия и животъ, за да се правятъ некоректни съветъ, изничава положениа. Политическо право пѣтъ чиновницитъ, и за туй е чиновникъ съ пакъ политическа функция, по политическо право има и всѣкой гражданинъ и той иска гаранция за свободното му упражнени. Правителство и народъ не сж едно и сжко нѣщо, когато е дума за свободата — това всѣкой знае; а тогажъ какъ ще може гражданинътъ да контролира правителството, когато е заедно съ чиновника, слугата на правителството? Че г. Кжневъ не се е доучилъ още — това не е важно въ случая, ами скърбимъ, че нашии младежи не знайтъ, какво правятъ. Тѣ трѣбва да съобразятъ поне туй, което е прѣдъ очитъ имъ: нашии министри, хемъ по право политически мжже, не влѣзватъ въ партизанскитъ клубове. Тираниитъ Стамболовъ дори пакъ не стоеше въ централното либерално бюро, а Петковъ, помъ станж министръ, отетжилъ бюрото на Живкова. *Защо тѣй?*

Ний знаеме, каждъ ги боли нашии младежи: *всичкитъ тѣ сж малки чиновничета*, и бо ли ги, като казваме, че нѣматъ работа въ политиката и партизанството. Тѣ зацѣпаватъ въ случая по-скоро себе си, а не идеята!

Но ако нашии народъ нѣма хора, които да пазятъ народната ни свобода и благосостояние, сто пѣти по-злъ ще бъде да се учи и води отъ хора, които се храниж отъ хазната. За нѣколкоина искрени добросжелатели и умни раководители чиновници не бива да правимъ стамболово право, като дадемъ всѣкож въ рацѣтъ на чиновницитъ само защото били интелегентни, та да видимъ окр. управителъ прѣдсѣдатель на комитета, а началника — изпълнителъ. Ако е работата само въ интелегентността и политическото право, нашата войска тоже има и политическо право (защото, ако го нѣмаше, не можеше да бѣде войска) и интелегентностъ. Не угодно ли тогажъ цѣль полкъ за политически събрания и избори? *Защо ги ограничаватъ?* Помислѣте добръ!

Млади сте, г-да; не бързайте, имате доволно връме, за да бждете полезни. Не се махте тѣй! Не се подлагайте да експлоатиратъ искренностита ви! Вамъ ви трѣбва още нѣщо сжко — *опитността*. Внимавайте зорко, интелекусуайте се, но не се внушайте още въ работата, като поминете, че *науката не е само въ училището*. Това е нашии послѣденъ и братски съветъ.

— За вниманието на г-на Министра на Правосъдието. Тукашнитъ прѣдсѣдатель на окр. сѣдъ, до скоро подпрѣдсѣдатель, юристъ, г-нъ Никола Кжневъ, излѣзе въ едно събрание отъ 1000 и повече по-възрастни граждани и нападна даденото отъ насъ атресе, брой 105, че чиновници не щемъ въ политическо-партизанскитъ ни работи въ града. Той говорѣ, че таква едно мнѣние можело да мавѣе само „отъ единъ умъ... сѣчайте се сами какъвъ“, че то

било „глупостъ“, „абсурдъ“, „безмислица“ и много други оксърбителни думи и изречения. Оборването на атресе-лето ни ставаше съ туй, че колкото повече хора вземали участие, толкова по-добрь било, че чиновницитъ имали политически права и пѣкой не смѣялъ да имъ ги отнема, че най-интелигентната класа на народа били чиновницитъ, че всѣкой честенъ човѣкъ, билъ той макаръ и чиновникъ, (за нечеснитъ било другояче) е билъ не само въ право, но и длжженъ да взема участие въ работитъ на народа си, че той билъ сѣдия само въ сѣда и др. под. Всѣката връва бѣше, за да не се отхвърлятъ да влѣзжтъ и чиновници въ комитета на народната партия—цѣльта на събранието. Никой нищо не му отговори, за да се избѣгнатъ скандали. Такова държане на единъ юристъ и сѣдия привличаше чиновницитъ въ политическо-партизанскитъ ни работи въ града, та дори тѣ се и борихъ да прѣдолжжтъ да взематъ комитета въ свои рацѣ. — До този денъ имаше единъ какъвъ да е комитетъ подъ прѣдсѣдательството на г. Дяковича, който бѣше го прѣдолжилъ въ едно 40—50 численно събрание на 29 Май и бѣше си взелъ за другари, между съграждани, и чиновницитъ: г. г. Кжневъ, за подпрѣдсѣдатель, г. Кабанчевъ, сѣкр. на Народ. Банка, за дѣловодител, г. Т. Стоянова, държавенъ учителъ, за членъ и постоянни свой събѣтници. Но по причина *гласно* на тия още неизвѣстия въ града чиновници г. Дяковичъ биде азъ критикуваж, чловетъ гражданъ се, отказажъ отъ комитета и той сложилъ мандата въ това събрание, за да се избере новъ комитетъ. И пакъ, и въ това събрание, тѣ поддржажъ тѣзи свои кабанчевци, но при все туй събранието избра 62 души, които да избѣржъ 24—члененъ комитетъ отъ разнитъ нации въ града ни, а въ той комитетъ тѣ сполучихъ да прокаржъ само Кжневъ и другъ единъ чиновникъ, учил. инспекторъ г. Кирановъ, който се отегли подиръ тѣй самъ.

Питаме г-на Министра на Правосъдието: *сжласенъ ли е съ поведението на г. Кжневъ, сѣдия и членъ въ партиентъ комитетъ?* Мисли ли г-нъ министръ, че достолѣнието на прѣдсѣдателя на окр. сѣдъ не е накарпено отъ г. Кжневъ съ това му партизанство? — Увѣрени сме, че нѣма нужда да расправяме и на единъ министръ тѣзи елементарни нѣща, защото дори самъ той не се е рѣшилъ да влѣзе въ Софийския комитетъ на партията, а пѣкъ да поддржа, че чиновницитъ, особено пѣкъ сѣднитъ, трѣбватъ за избори, та да мигаме прѣдъ таква деморализующи явления—не вѣрваме, защото, отъ една страна, народътъ е на страната на правителството и нѣма нужда отъ стамболовщина, па и ако министритъ останатъ да се поддржажъ отъ чиновници въ партизанствата, по-добрь е таква министри да бѣгатъ да се не виджтъ.

Ний искаме да видимъ примѣръ, даденъ отъ г-нъ министра, по този тукъ случай, за да нѣма зараза още отъ днесъ. Искаме наказанието на този сѣдия. Съжаляваме, наистина, че случайтѣ е съ насъ, та може да се говори за „дѣртъ“, но самийтъ случай е на явъ и ний нищо не измѣнихме отъ него; така щото може всѣкой да разсѣди, дѣртъ ли е това или правда и законность. Нека г. Кжневъ по-напрѣдъ се откаже отъ служба, та тогава да се бори „за народа“, че и ний да видимъ и се научимъ патриотизъмъ...

— На 23-й того се испрати слѣдната телеграма:

София.—Прѣдсѣдателя Клуба на Народната Партия. Кописъ г-да министри: Стоилову, Радоловицу, Начевичу, Тончеву, Гешеву и „Своб. Слово“.

На 20 Юний едно събрание повече отъ 1000 души по първи граждани, като размисли за съставянето Комитетъ на Народната Партия въ града ни, избра 62 души, на които възложи избиранието на комитетъ отъ 24 души. На 21 Юний се събражъ тия 62 души и съ тайно гласоподаване избражъ за комитетъ слѣдущитъ граждани: Никола Енчевъ, Върбанъ Папанчевъ, Коста Ранковъ, Д-ръ Кжневъ, Александъръ Дяковичъ, Петръ Бобчевский, Ахмедъ Хадърчалъ, Никола Кочевъ, Савва Китринопуло, Никола Житаровъ, Ст. Явашчиевъ, Хасанъ-бей, Хр. Андрияди, Коста Теодориди, Христо Стояновъ, Недѣлко Х. Поповъ, Рачо Бояджиевъ, Мих. Паничерски, Дука Топаловъ, Никола Тапджалъ, Ахмедъ Виджанъ, Никола Кжневъ, Дим. Кирановъ и Ахмедъ Еф. Тотонджиди. Днесъ, 23-й Юний, Комитетътъ въ първото си заседание избра, въ отсъствието на трима души, единодушно за бюро слѣдущитъ граждани: прѣдсѣдатель *К. Ранковъ*, подпрѣдсѣдатели: *П. Бобчевский* и *Никола Енчевъ*, дѣловодители: *Ник. Житаровъ* и *Д-ръ Кжневъ*.

Съобщаваме това за знание и потребнитъ спомениа.

Прѣдсѣдатель *К. Ранковъ*, подпрѣдсѣдатели: *П. Енчевъ*, *П. Бобчевский*.

Нашии стопанинъ нѣмаше намѣрение и не желаше да влѣзе въ тая партиентъ комитетъ, а такъва бѣше волята на приятелитъ и той прие. Но туй не-ще каже, че стопанинътъ ни е обявжвалъ да бѣде спартизанитъ на днешното правителство. Никой не може да му отнеме свободата, за да се оттегли отъ комитета, когато му дойде връмето. Читателътъ ни знае една декларация въ оппозиционното връме, съ която се задължихме до опрѣдѣлено връме да поддржажъ „сѣдинената опозиция“. Ний сме пакъ въ крѣта именно на тая си декларация.

— Въ нашии градски участъкъ отъ граждани е кандидатиранъ П. Бобчевский за градски събѣтникъ. Това станало, както узнахъ, и въ другъ участъкъ на града.

Извѣстивамо на съгражданиитъ си, че П. Бобчевский категорически отказва да приеме изборъ за градски събѣтникъ или дори и въ постоянния съставъ на общината.

Сжщото направи и г. В. Папанчевъ.

— Отъ три дни насамъ комитетътъ на партията въ града ни се занимава съ много трънливата задача: нареждане листа на кан-

дидатитъ за градско-общинския изборъ. Една днесъ се успѣва само да се проектира една листа на кандидатитъ и замолени сме да обадимъ на гражданитъ, че, прѣдъ видъ на свободнитъ избори, угоджаването на всѣчки е нѣщо невъзможно, за да не прѣдизвика никакво неудоволствие, колкото и да е туй желанието на комитетъ. Всѣчки критикуватъ, но не всѣчки приематъ до работжтъ въ постоянния съставъ. По тѣзи причина, много добрь ще стане, ако се съзнае трудността на тая работа и не се търси нарочно поводъ за неудобѣния, нѣщо, което може да разедини силитъ ни и да врѣди за успѣшното прокарване на избора. Най-сетѣ, листата е само проектъ, нарочно за да се чужтъ мнѣния изъ града, а *оконачелната* листа ще бѣде съставена въ Четвъртъкъ. Полагатъ се всѣчки усилия за най-възможнитъ отстъпки и съ отличенъ изборъ на лицата, та ще бѣде само едно врѣдно усложнение на работата, ако се появжтъ настоятелни неудобѣния.

Въ всѣки случай нашии вѣстникъ ще дава притурки тия дни по избора.

— Получена е слѣдната телеграма отъ София на 27 Юний:

„При пълна тишина прѣзъ цѣлия денъ Софийското население избра прѣдложенитъ отъ Бюрото на Народната партия кандидати за Столичното Общинско Управление. Никой избори не сж ставали толкова едногласно, и тихо—прѣтъкъвъ неограничена свобода. Столичното население показа вчера, че е досежно за свобода, която възлюбения нашъ Господаръ му влѣвори, че то умѣе да се ползува широко отъ тая свобода, като почита условията за нейното усигоряване, и именно като не злоупотребява гражданскитъ си права, тихо и мирно. Господарътъ и правителството сж увѣрени, че вчерашнитъ тукашни избори ще послужатъ за примѣръ на цѣлия народъ“.

Проектъ на листа

отъ Комитета на Партията за кандидати въ градско-общинския изборъ на 3-й Юний 1894 г.

1. К. Ранковъ	9. Спасъ Шиваровъ
2. А. Дяковичъ	10. П. Едревъ
3. Ст. Бабаджовъ	11. Д-ръ Ксентовъ
4. Стев. Х. Пейчевъ	12. Савва Китринопуло
5. Къно Мирославъ	13. Д. Траколу
6. Костадинъ Божковъ	14. Ахмедъ Хадърчалъ
7. Георги Желевъ	15. Хюсини Налбантовъ
8. Нони Киселковъ	16. Мурадъ Куртевъ

Настоящата листа се прие въ днешното заседание съ тайно гласоподаване.

Ония, които иматъ нѣщо противъ тая листа, трѣбва да говоржтъ на чловетъ отъ комитета, за знание при окончателното рѣшение, слѣдъ което вече гражданитъ, ако одобряжъ, ще гласуватъ опрѣдѣлената листа въ деня на избора.

ПИШЖТЪ НИ ОТЪ

Варна. Отдавна се разнасяше

града за нѣкакви злоупотребления и кражби въ тукашната митница; но намъ все не ни се некаше да вѣрваме на тѣзи слухове, като си мислѣхме, че това е не възможно да се върши при толкова отговорни за дѣйствиата си чиновници. Обаче свѣдѣнията, което получихме напоследѣтъ и въ истинността на които ни най-малко се съмнѣваме, дойдохъ да ни убѣджтъ въ противното и да ни наведжтъ на скръбната истина, че пѣкъ отъ чиновницитъ и сжжащитъ при първата въ България Варненска Митница сж надмнѣжали своитъ прѣдшественници, едноврѣмешнитъ турски геомрукчи, които прѣкарвахъ повечето работи *кюръ тарабѣнджъ*. Тѣзи слухове, макаръ и кжсно, не знаемъ по какъвъ пѣтъ достигнали до знаниято на почитаемото ни Министерство на Финанситъ, което ги провѣри съ командироването началника на отдѣленето на косвенитъ даждия при Мин. на Финанситъ, г. Хранова, и главния оцѣнителъ при сжщото Министерство г. Георгиевъ, които додохъ на 19 Май т. г., тѣкмо когато цѣлото Варненско население ликуваше за освобождението си отъ тиранския Стамболовъ режимъ и бѣше запалъ съ тържествата и митинги. По тѣзи причини нито единъ търговецъ можѣ да се срѣще съ казанитъ лица за да ги освѣтли по добръ по кѣво работи. Какво слѣдствие сж направили лицата, прѣзъ което почитаемото Министерство да се увѣри въ истината или лъжата, и какъ ще прѣдставжтъ работитъ на надлѣжния Министръ, ний не знаемъ, само, че били поразени отъ единъ отъ оцѣнителъ на нѣколкоото само стражарѣ, които бранъ распитани (защо ли пѣкъ не сж распитани другитъ стражарѣ и чиновницитъ?). Че освенъ крили много работи на Управителя на митницата г-на Неновича, ний нѣмаше нито мѣ опишемъ всѣкож. Единъ казалъ: на едикое време, Г-нъ Начаниче, занесожъ пердета; другъ: на мене ми заповѣда Управителя, да откажъ лабоата отъ салона и да ѣ занесъ въ дома му, което направихъ; третъ: газъ носилъ и прѣ. Между нѣкои стражарѣ се намѣрилъ единъ, който казалъ, че домытъ на г. Неновича се обѣржалъ на бакалски дюгенъ и прѣ. и прѣ. Но да кажъ и азъ нѣщо. Минжалата година се намѣрижъ изхвърлени отъ морето около 70 дѣски Галацки, на стойностъ около една чиста мѣсечна заплата на г. Неновича—лева 280; тия дѣски госп. Неновичъ, когато опѣлъ Митническия Законъ, прибѣра за къщата си (която тѣзи година почва да строи), бѣвъ да ги обяви и продаде на търгъ по установения редъ за въ полза на хазната. Сжщата година отсѣкожъ отъ Камчията 100 кола дърва за канцелярската митница, като се заплатихъ отъ канцелярскитъ суми. Отъ тѣзи дърва самъ г. Неновичъ вземъ най-добритъ (одборъ) 20 кола на стой-

ност около 200 лева и за да замаже устата на другите дава на Секретаря, Старшия Конният Стражар и помощника му около 20 кола.

По мизията година, като празнувал имения си Енгов-дене, заповѣдалъ да занесат половиня дюжина пѣтени Виенски столове митнически, които и до днес не сж повържати. А по рано от това врѣме занесѣхъ пердетата отъ салона на Митницата, въ който е билъ гошаванъ покойниятъ бившиятъ Българ. Князь Александър I., които пердетата сж били един отъ най-първите украшения въ салона. Освѣтътъ въ кражби има и др. въ с-ѣе съ Мазакъва, и ако се съберѣтъ въ купъ май ще надминатъ числото на днитѣ, прѣвъ които е билъ Управителъ на Варн. Митница. Въ края на м. Февруарий т. г. въ тукашното пристанище се растовари единъ корабъ съ газъ, отъ който привилегированый Старшиятъ Конниятъ Стражаръ при Митницата (оже, колко имамъ да говорѣ за на прѣвъ за този Старшиятъ, който не е оставилъ нищо да не извърши!) взема около 50 касии газъ (безъ пари, разбира се); една частъ отъ тѣхъ подѣли между чиновниците, а другата продаде и за да не плати за тѣхъ слѣдующето мѣсто и октроа, Митницата състави актъ, че били пробити и истекли!

Намъ се вижда много чудно, какъ тѣ е останало на стражаритѣ да раскриватъ злоупотребленията на непосредствения си началникъ, когато прѣвъ тѣхъ стои толкова видни дѣлности чиновници, които безъ съмнѣние знайтъ всичко, а мѣчатъ и съ това ставатъ укриватели.

—ОВЪ.

Провадия. Вчера — 19 Юний, въ градътъ ни станъ събрание отъ жителитѣ на Провадийската и Новоселската околии, което избра комитетъ на народната партия. Народъ участвува въ събранията около 2000 души. Никога въ Провадия не се е събиралъ толкова народъ. Драго бѣше на челоуѣка да гледа, какъ слѣдъ толкова години робско мѣлчане, народа веселъ се стича на свободно събрание, въ което свободно да обсъжда общитѣ работи. Събранието се отвори съ една кратка прочувствена рѣчь отъ Я. С. Чучарковъ — Прѣдседателъ на врѣмения народенъ комитетъ. Слѣдъ него говори г. Мазаръ Дуковъ отъ с. Девня, който обясни цѣлата на комитетитѣ, а най-сетнѣ г. Ат. Краевъ отъ гр. Шуменъ, който като расправи за съвѣщанията въ всѣко отношение Стамболовъ режимъ, добави, че съ стѣпаннето на днешното правителство на власт, настанъ нова ера — ера на икономическо и политическо благосъстояние.

Послѣ всичко това, събранието избра за прѣдседателъ на комитетата г. Я. С. Чучарковъ и за подпрѣдседателъ г. г. Мазаръ Дуковъ отъ с. Девня и Ангелъ Златевъ изъ с. Новосело и 50 членове отъ двѣ околии. Народъ се разошѣ убѣденъ, че имитѣ мажи ще прѣстанатъ.

Д.

Провадия. Днесъ на 22-й того бѣхъ зрѣтели-когато се товарѣха на желѣзнопътната стация въ гр. Провадия граверситѣ въ Шуменъ и така небрежно се хвърлятъ въ вагонитѣ, щото ако така, съ такава небрежностъ, се би товарилъ три пати единъ вагонъ, то отъ него не би останало нито дѣло, нито нищо здраво и за поправката му ще трѣбва не по-малко 200 — 300 лева, когато за три пати товаринѣ до Шуменъ, едвамъ ще се придобие 25 — 40 лева. Обръщаме вниманието комуто трѣбва.

— Отъ нѣколко дѣна се е растичалъ като пѣвѣтъ мекерето на държавния прѣстѣпникъ Стамболова, единствения въ нашия градъ, Недю Петровъ и какво не обѣщава на Провадийци ако го изберѣтъ за кметъ, за какъвто, казва, билъ родецъ! Горкия, вънѣсто блага отговори, вънѣсто общиния получава отъ всѣкого прѣзрителъ отговоръ, всѣкой му се мръщи и всѣки му казва: Ти бѣше кметъ, знаемъ какъ съ приарниче гледаше Провадийци, за кѣфа на блудника Стамболова, и въ добавкъ му пригуждатъ не искамъ Стамболови хора, защото тѣ всѣки сж безчестни като него. Провадийци иматъ право така да се обръщатъ къмъ тая ниска тварь — Недю Петровъ и ето защо: Той натрапи „Октроа“ на грѣба на Провадийскитѣ търговци по най-незаконенъ начинъ; той втикну въ дошя борѣ Провадийския Градъ. Слѣтъ и за непослапването трѣбва гражданитѣ 20—30 години да се потѣжъ; той направи нѣколко метра калдарѣтъ простъ, който струва 11—12 хиляди, а той покарчи за него 25 хиляди; той по най-незаконенъ начинъ прѣкара доста градски мѣста върху ширитѣ си съ твърдъ ниска цѣна (може да се каже безъ пари), и той бѣше, който за да заграби отъ училищнитѣ пари 300 л. извадилъ отъ приходната страна на дневници и хайде въ джоба суммата. Това щото се счита за прѣстѣпление и се наказва по чл. чл. 82 и 152 отъ Тур. Наказателенъ Законъ, а защо Г-нъ Прокуроръ и до сега не е взелъ мѣрки за прѣслѣждане виновния, не се знае, макаръ, че въ в. „Зашита“, брой 19, се писа по него. При такива неважностности и прѣстѣпления отъ страна на Н. Петрова, които ще се помнятъ отъ Провадийци, той пакъ се увери и иска да става тѣхенъ кметъ! Стамболовитѣ хора не ги е срамъ, не трѣба и Недю да се черпи отъ такива дрѣбни работи. Днесъ ще почнатъ да се гледатъ смѣткитѣ му и за нередовноститѣ му каквотонауча чрѣвъ вѣстникитѣ ще съобща.

Гр. Провадия, 22-й Юний 1894 г.

2.

ПО НАШИТѢ ПРИСТАНИЩА И ДЪРЖАВНИ ЖЕЛѢЗНИЦИ.

Бившето Министерство, чрѣвъ своя органъ в. „Свобода“ проповѣдаваше на

който искаше да го слуша, че даване-то концессията по българскитѣ държавни желѣзници на Давидова имало за цѣлъ да привлече вноснитѣ стоки за въжтрѣшността на Княжеството прѣвъ българскитѣ пристанища Варна и Бургавъ, и за увеличението трафика по нашитѣ желѣзници. Това се казваше, но не се доказваше. Напротивъ, Варненскитѣ търговци въ заявлението си, подадено до бившето м-ство и печатано въ брой 99 отъ в. „Черно Море“, доказваха съ факти, че тѣзи концессии не само нѣма да принесе никаква полза, но даже ще вреди на цѣлѣта, съ която се хвалѣше бившето министерство че се стремѣло да постигне. Даже и гениалниятъ експедиторъ Давидовъ, който се хвалѣше въ Бургавъ, че ще обори мѣннието на всѣки безъ исклучение търговци въ България съ нѣважни си обяснения, изложени въ 13 или 15 коли, и които цѣлъ да печати въ в. „Свобода“, може би по съвѣта на своитѣ патрони, прѣдпочете да доказва и отговаря чрѣвъ умното мѣлчане.

Като пишамъ тѣзи редове, ний нѣмаме за цѣлъ да се виущаме и да доказваме врѣднитѣ, които приваса тѣзи послонична вече концессии, защото ще бѣде излишно вече, но ще напомнимъ и помолимъ още веднѣжъ настоящето ни народно Министерство, да ускори унищожаването ъ, като има прѣдъ видъ, че когато Давидовитѣ джобове се пълнятъ, търговията ни въ България страда и дѣстѣтки експедитори-българи стоятъ съ сгърнати рѣцѣ и не могатъ да прѣпи таватъ семействата си, вслѣдствие на този монополъ.

Тѣзи с послѣдната ни дума върху Давидовата концессия.

Както се научаваме, въ София засѣдала една комиссия, съставена отъ висши чиновници отъ Финансовото Министерство и Министерството на Общитѣ Сгради, която имала за цѣлъ да обмисли подобрѣнията, които трѣбва да се въведѣтъ, за да се привлечатъ вноснитѣ стоки прѣвъ българскитѣ пристанища Варна и Бургавъ. (Тукъ му е мѣстото да забѣлѣжимъ, че въ другитѣ държави, когато се рѣшаватъ въпроси, касающа се до търговията, се изисква винаги прѣварително мѣннието на търговскитѣ камари; но, понеже у насъ нѣма още такива, не ще ли бѣде добръ да се поканятъ търговцитѣ отъ по-главнитѣ търговски градища, да се съберѣтъ и дадатъ своето мѣние върху такива важни въпроси, до устрояването на търговски камари и у насъ? Ний мислимъ, че мѣннието на търгонцитѣ въ такива случаи ще улесни работата на подобни комисии и ще се избѣгва прокарването на несъстоятелни мѣнния).

Не ще бѣде, мислимъ, излишно, ако дадемъ и ний нашето скромно мѣние, отъ практическа-търговска точка зрѣние, върху този толкова важенъ за търговията въпросъ.

Главнитѣ конкуренти на нашитѣ пристанища и държавнитѣ ни желѣзници сж: 1) Дунавскитѣ пристанища Галацъ-Браила и 2) Турскитѣ пристанища Цариградъ и Дедеагачъ.

Ний ще вземемъ за примѣръ първитѣ и държавната желѣзница Руссе-Варна, понеже сме имали възможността да ги изучимъ по-точно.

Дунавскитѣ пристанища иматъ, споредъ насъ, три прѣимущества върху българскитѣ:

1) Параходнитѣ дружества, които прѣнасятъ стокитѣ отъ френскитѣ, английскитѣ, белгийскитѣ и др. пристанища, взематъ почти сжщитѣ такси, както за стокитѣ, които сж прѣдназначени за българскитѣ пристанища Варна-Бургавъ, така сжщо и за Дунавскитѣ пристанища Галацъ-Браила, при всичко, че разстоянието отъ първитѣ до вторитѣ е повече отъ 48 часа път. Това вѣщо отъ прѣвъ погледъ сочи като невѣроятнo, но, ако се вникне добръ, то ще се оправдае отъ това обстоятелство, че параходитѣ, които минаватъ и по край българскитѣ пристанища, иматъ сравнително малко стоки, прѣдназначени за тѣхъ, а разноснитѣ за тѣхното отбиване въ нашитѣ пристанища, сж, сравнително съ количеството на стокитѣ които ще растоварятъ, голѣми.

2) Растоварването на стокитѣ отъ парахода и прѣвозването имъ до гарата се натоварватъ съ такива разноси, които се сравняватъ почти съ навлото на токата отъ Галацъ-Браила до Руссе.

3) Такситѣ по българскитѣ държавни желѣзници сж пѣвѣпредно високи.

(За послѣдното ще дадемъ единъ примѣръ: манифактурнитѣ стоки се впадатъ въ II кл. по нашитѣ тарифи и се таксуватъ отъ Варна до Руссе 341 лева вагона отъ 10,000 килогр., а за сжщото количество манифактура отъ Галацъ-Браила до Руссе не се плаща повече отъ 100-120 лева).

Всѣкитѣ тѣзи неудобства могатъ да се избѣгнатъ, и за това не се изискватъ голѣми жертви, а само добра воля.

Его и подобрѣнията, които мислимъ че трѣбва да се въведѣтъ:

1) Да се упростотворятъ формалноститѣ за растоварването на стокитѣ.

Тукъ трѣбва да дадемъ по обширни обяснения:

Въ Варненското пристанище има едно скеле, тѣй наречено „Английското скеле“, на което могатъ да се докарватъ вагони и да се товарятъ стокитѣ, прѣдназначени за въжтрѣшността, направо отъ параходитѣ въ вагона, вънѣсто да се принуждава търговецѣтъ да растоваря стоката въ митническитѣ магазини и отъ тамъ да ги натоваря отъ ново и прѣнася въ желѣзнопътното влачилище. Само това улеснение ще икономиса повече отъ 80 лева на единъ вагонъ, а пъкъ тѣзи сумми е достатъчна за да прѣпѣтствува на гонимата цѣлъ. За да се осмѣстятъ тѣзи икономии, не трѣбва друго нищо, освѣтъ да се устрои единъ клонъ отъ Варненската митница на Английското скеле, съ единъ сѣднителъ и единъ чиновникъ, които да прѣглеждатъ стокитѣ, прѣдназначени да пътуватъ въ въжтрѣшността.

2) Вънѣсто да се даватъ равни концессии-монополи, отъ рефакцитѣ на които естествено концессионерѣтъ или нѣма да отстъпи нищо, или пъкъ ще отстъпи фѣвършено нищожна частъ на търговеца, да се дадатъ такива рефакции всѣкому безъ разлика, който прѣнесе оказаното отъ поч. Министерството количество вагони въ годината; или пъкъ да се намалѣтъ направо тарифитѣ, съобразно съ нуждитѣ, като се има прѣдъ видъ конкуренцията, за която говорихме по горѣ.

Тѣзи двѣ подобрѣния ще способствуватъ за увеличението трафика на нашитѣ желѣзници, както и трафика на параходнитѣ дружества, които работѣтъ съ нашитѣ пристанища, вслѣдствие на което параходнитѣ дружества ще бѣдѣтъ принудени да намалѣтъ значително такситѣ за българскитѣ пристанища.

Да не отпуснемъ да прибавимъ, че търговцитѣ ще бѣдѣтъ благодарни даже и при една малка разлика въ такситѣ, да прѣнесѣтъ стокитѣ си прѣвъ българскитѣ пристанища, понеже прѣвъ Галацъ и Браила се изиска много врѣме, вѣщо, което е доста важно за търговията.

Не трѣбва да се забравя, че безъ приспособлението на тарифата No. 2 за обявяване на разнородни стоки, мѣнноститѣ оставатъ сжщитѣ, понеже, както е обяснено въ послѣдното заявление на търговцитѣ, мѣчно може да се товарѣтъ еднородни стоки въ пѣленъ товаръ, ако не съвършено невъзможно.

Ако се въведѣтъ тѣзи или приблизително такива подобрѣния, ний сме увѣрени, че не само стокитѣ, които сж прѣдназначени за Равградъ, Руссе, ще минаватъ прѣвъ Варна, но ще може да се постигне щото и стокитѣ прѣдназначени за Свищовъ, Ломъ, Видинъ и пр. да прѣминаватъ прѣвъ Варненското пристанище.

Прѣдъ видъ на важността на този въпросъ, ний сиѣмъ да помолимъ почитаемото Министерство, както и г. г. членове тѣ на поменѣтата комиссия, да обрѣнатъ внимание на нашето скромно мѣние, и да го иматъ прѣдъ видъ въ тѣхнитѣ рѣшения.

Търговецъ.

ВАРНЕНСКО ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5575

Имамъ честь да обява на население то въ повѣрненното ми окръжие, че вчера, 26 текущия Юний, избора за градско общинский съвѣтъ въ Столицата, София, се е почналъ въ 8 часа сутренѣта и бюрото е избрано свободно, тихо и безъ всѣки шумъ. Никога не сж се явявали при урнитѣ такива огромно число наби-

ратели и никога мирѣтъ и тишината не сж били толкова пълни. Всѣкитѣ избиратели сж биле весели за свободата, която имъ се гарантира отъ правителството да избиратъ кандидатитѣ, които прѣдпочитатъ Безвбройно число избиратели сж се записали въ книгата за посѣтителитѣ въ Двореца по случай годишнината на избранието Господаря.

г. Варна, 27-й Юний 1894 год.

Варнен. Окр. Управителъ: Т. Пѣевъ.

Секретаръ: Т. Раевъ.

КНИЖНИНА.

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сж въ редакцията ни слѣднитѣ нови книги и списания

[Продължение].

41) Подпоручикъ Вѣлко. *Пѣсни отъ Ил. Вазовъ.* Издава Българското Народнообразователно Дружество, София. Кн. I. Стр. 100. Цѣна 10 ст.

42) Таласмѣтъ. *Расказъ за единъ чинар.* Издава Бълг. народнообр. дружество, София. Кн. II. Стр. 16. Цѣна 5 ст.

43) На бѣдни вечеръ, коледенъ расказъ отъ Мирча. Издава Бълг. народнообр. дружество, София. Кн. III. Стр. 16. Цѣна 5 ст.

44) Грамада, поема възъ шопски животъ отъ Ил. Вазовъ. Издава Българското народнообр. дружество, София. Кн. IV. Стр. 44. Цѣна 10 ст.

45) Раскази за небото и земята, отъ А. Ивановъ, издава Българ. народнообр. дружество — София. Кн. V. Стр. 120. Цѣна 25 ст.

46) Не било магия и Огнѣ безъ огнѣ. Два расказа отъ Мирча. Издава Българското народнообр. дружество — София. Кн. VI. Стр. 16. Цѣна 5 ст.

47) Хадни Димитръ и Стефанъ Караджата, расказъ отъ Д. Ганчевъ, издава Българ. народнообр. дружество. — София. Кн. VII. стр. 40. Цѣна 10 ст.

48) Ратай, расказъ отъ Веселина. Издава Българското Народнообр. Дружество. — София. Кн. VIII. Стр. 98. Цѣна 20 ст.

49) „България“ 1-о Българско Застрахователно Дружество въ гр. Руссе. Основенъ капиталъ 1,500,000 лева златни, напълно внесенъ. *Застраховане живота или спестяване.* Руссе.

50) Движение на населението въ Българското княжество прѣвъ 1890 год. Издава статистическото бюро — София.

51) Изъ въспоминанията ми. *Смѣтки отъ Петръ Ил. Берковски,* издава съпругата му Елена Ил. Берковска — Ломъ. Стр. 132. Цѣна 2 лева 1894 г.

52) Искра, всѣкимѣсечно научно-литературно и обществено списание. Редакторъ-издатель В. Юрдановъ — Шуменъ. Год. V. Кн. III. Год. абон. 12 л.

53) Българска сбирна, списание за книжнина и обществени знания. Излазя подъ редакцията на Стефана С. Бобчевъ и Михаила Ил. Маджаровъ — Пловдивъ. Год. I. Кн. V. Годиш. абон. 10 л.

54) Жюль Вернъ. Драма въ въздуха, расказъ. Прѣвелъ Д. А. — София. Стр. 28. Цѣна 30 ст. 1894 г.

55) Мъртитѣ сибирски полета или тайната при Русско-царския дворъ. Прѣвелъ Г. Шумковъ. Издава Ил. К. Балабановъ — Хасково.

56) Движение на населението въ Българското Княжество, прѣвъ 1890 год. Издава Статистическото Бюро — София. Стр. 472. Цѣна 10 л.

57) Изъ въспоминанията ми. Записки отъ Петръ Ил. Берковски, издава съпругата му Елена Ил. Берковска — Ломъ. Стр. 133. Цѣна 2 л.

58) Искра, всѣки мѣсечно научно-литературно и обществено списание. Редакторъ-издатель В. Юрдановъ — Шуменъ. Год. V. Томъ I. Кн. III. Цѣната му за год. 12 л.

59) Българска Сбирна, списание за книжнина и обществени знания. Излазя подъ редакцията на Стефана С. Бобчевъ и Михаила Ил. Маджаровъ — Пловдивъ. Год. I. Кн. V. Цѣната му за год. 10 л.

60) Дѣнь, мѣсечно списание на работническата Соц.-демократическата партия. Подъ редакцията на Я. Сакъзовъ, С. Мутафовъ и Е. Дабевъ. Год. III. Кн. IV и V — София. Цѣната му за год. 10 л.

61) Войнишка Сбирна. Издава учебното бюро при Военното Министерство. Год. I. Кн. XII — София. Абонамента му за год. 5 л.

62) Славяни гори (Родопи), Списание за народно умотворение, наука и обществени знания. Ст. Н. Шишковъ с. Орѣхово. Рупческа околия. — Пловдивъ. Год. I. Кн. I. Цѣната му е 4 лева.

63) Ветеринарна Сбирна, мѣсечно списание по Ветеринарната Медицина и Скотовѣдството Органъ на „Дружеството на Ветеринаритѣ Лѣкари въ България“ — София. Год. III. Брой IV. Цѣната му е 6 л. год.

[Слѣдва]

ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1983

На основание изпълнителния лист под № 191, издаден т. г., отъ Ш. Варненски Мировий Съдия въ полза на Михаила Стояновъ отъ Варна, противъ Никола Ст. Бояджиев отъ сѣщия градъ за 39940 лева, опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станжалитъ разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето, до 31 день, ще се произведе публична продажъ съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: Нива 8 уврати въ землището на с. Крумово, мѣстность „Юрта“, при сѣсѣди: Марко Петровъ и отъ двѣтъ страни нѣтъ. Първоначално прицѣнена за 64 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми въ гр. Варна. Желаящитъ да купятъ упоменатата нива нека се явятъ прѣзъ опредѣления по-горѣ срокъ.

Варна, 8 Юний 1894 год.

Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1979

На основание изпълнителния листъ подъ No 1977, издаденъ отъ П. Варненски Мировий Съдия прѣзъ 1892 год. въ полза на Домин Занетова отъ Варна, противъ Никола Щеряновъ изъ с. Кестиричъ за 190 лева и станжалитъ разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето, до 31 день, ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива деветъ декари въ землището на с. Кестиричъ, въ мѣстността „Какодива“, при сѣсѣди: рѣка, Константинъ Алексиевъ, Христо Гиневъ и Ангелъ Петровъ. Първоначално прицѣнена за 64 лева. 2) Нива шестъ декари, сѣщия землище, мѣстность „Дилберъ-чешма“, сѣсѣди: нѣтъ, Вангелъ Петковъ, Ст. Чомлекчи и Стоянъ Ивановъ — 32 л.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желаящитъ да купятъ чията нека се явятъ прѣзъ опредѣлений срокъ.

Варна, 8 Юний 1894 год.

Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1978

На основание изпълнителния листъ подъ No 2653, издаденъ прѣзъ 1893 год. отъ П. Варненски Мировий Съдия въ полза на Жека Лефтеровъ отъ с. Климентово, противъ Георги Ивановъ отъ сѣщето село за 120-20 лева, опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станжалитъ сѣдебни и по изпълнение разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето до 31 день, ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива около петъ уврати въ землището на с. Климентово, мѣстность „Варненски нѣтъ“, при сѣсѣди: Колю Стояновъ, Желѣзко Стояновъ, Стоянъ Радевъ и нѣтъ. Първоначално прицѣнена за 39 лева. 2) Нива около петъ увр. сѣщия землище, мѣстность „Корията“, сѣсѣди: Русси Ивановъ, Пеню Георгиевъ, Георги Щеревъ — 30 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желаящитъ да купятъ упоменатитъ ниви нека се явятъ прѣзъ опредѣлений по-горѣ срокъ.

Гр. Варна, 2 Юний 1894 год.

Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

8—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1980

На основание изпълнителния листъ подъ No 2655, издаденъ отъ П. Варненски Мировий Съдия, прѣзъ м. год., въ полза Жека Лефтеровъ отъ с. Климентово, противъ Ив. Пеневъ за 137-20 лева, опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станжалитъ разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето, до 31 день, ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива 6 уврати въ землището на с. Суджасъ-Кьой за 30780 лева, опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станжалитъ разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето до 31 день, ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива 6 уврати въ землището на с. Суджасъ-

Варна. — Печатница на Хр. Н. Войниковъ.

произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива 5 уврати въ землището на с. Климентово, мѣстность „при кривата“, сѣсѣди: Митю Георгиевъ и отъ двѣтъ страни нѣтъ. Първоначално прицѣнена за 27 лева. 2) Нива около 5 уврати сѣщия землище, мѣстность „Вълкова дупка“, сѣсѣди: Ив. Колевъ, Димо Щеревъ и нѣтъ — 17 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желаящитъ да купятъ горнитъ ниви, нека се явятъ прѣзъ опредѣлений по-горѣ срокъ.

Гр. Варна, 8 Юний 1894 год.

Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1982

На основание изпълнителния листъ подъ No 6430, издаденъ отъ Козлуджански Мировий Съдия, прѣзъ 1892 год., въ полза на Провадийската Земледѣлческа Каса противъ Стоянъ Анакиевъ отъ с. Хамбарлъкъ за 168 лева, лихви 12 % годишно отъ 19 Ноември 1887 год. до исплащанieto на суммата и станжалитъ разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето, до 31 день, ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива 10 1/2 декари въ землището на с. Хамбарлъкъ, мѣстность „Каравелитликъ“, сѣсѣди: Сали Х. Хасановъ, Анастоль Недѣлковъ, Черню Пеневъ и нѣтъ. Първоначално прицѣнена за 157 лева и 50 ст. 2) Нива 2 1/2 дек. сѣщия землище, мѣстность „Донадъ Чукуру“, сѣсѣди: Анаки Марковъ, Недю Стояновъ, Драгич Драгичевъ и нѣтъ — 191 лева. 3) Нива 4 декари, сѣщия землище, мѣстность „Каргалъ“, сѣсѣди: Анастоль Недѣлковъ, Стойко Костадиновъ, Ангелъ Атанасовъ и Драгич Димовъ — 60 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желаящитъ да купятъ упоменатитъ ниви нека се явятъ прѣзъ опредѣлений по-горѣ срокъ.

Гр. Варна, 8 Юний 1894 год.

Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1981

На основание изпълнителния листъ подъ No 2654, издаденъ прѣзъ м. год. въ полза на Жека Лефтеровъ имъ с. Климентово, противъ Димитъръ Лефтеровъ за 204 лева, опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станжалитъ разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето, до 31 день, ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива двестъ уврати въ землището на с. Климентово, мѣстность „Юрта“, сѣсѣди: Танасъ Тодоровъ, Ив. Бураковъ, Господинъ Стаматовъ и нѣтъ. Първоначално прицѣнена за 105 лева. 2) Нива петъ увр. сѣщия землище, мѣстность „Старо-Канаклий“, сѣсѣди: Георги Шюревъ, Тодоръ Киряковъ, Митю Хаджиевъ и нѣтъ — 16 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желаящитъ да купятъ горнитъ ниви нека се явятъ прѣзъ опредѣлений по-горѣ срокъ.

Варна, 8 Юний 1894 год.

Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1977

На основание изпълнителния листъ подъ No 1864 издаденъ прѣзъ 1892 год. отъ Козлуджански Мировий Съдия въ полза на Варненската Земл. Каса противъ на слѣдующитъ на покойни Стоянъ Петровъ отъ с. Суджасъ-Кьой за 30780 лева, опредѣленитъ имъ въ листа лихви и станжалитъ разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето до 31 день, ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива 6 уврати въ землището на с. Суджасъ-

Кьой, мѣстность „Каяджикъ“, сѣсѣди: Ж. Великовъ, Митко Златевъ, Т. Купаровъ и Т. Пейчевъ. Първоначално прицѣнена за 61 лева. 2) Нива 3 1/4 увр. сѣщия землище, мѣстность „Конакъ-Юлу“, сѣсѣди: Ж. Великовъ, М. Златевъ, П. Купаровъ и Т. Пейчевъ — 31 лева. 3) Нива, 6 уврати сѣщия землище, мѣстность „Гюзде“, сѣсѣди: Курти Параскевовъ, Янко Тодоровъ, Ив. Петровъ и Т. Жековъ — 54 лева. 4) Нива 9 увр. сѣщия землище, мѣстность „Кумлуджански нѣтъ“, сѣсѣди: Станю Станевъ, Ив. Петровъ и отъ двѣтъ страни нѣтъ — 59 лева. 5) Нива 5 увр. сѣщия землище, мѣстность „Манича Чешма“, сѣсѣди: Станю Петровъ, Стати Митевъ, Ат. Жековъ и нѣтъ — 45 лева. 6) Нива 18 увр. сѣщия землище, мѣстность „Порантова чешма“, сѣсѣди: Юрданъ Митевъ, нѣтъ и гора — 183 лева. 7) Дивада 2 увр. сѣщия землище, мѣстность „Парашкева чешма“, сѣсѣди: Юрданъ Митковъ, Добри Митевъ, Рѣка и чешма — 18 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желаящитъ да купятъ упоменатитъ по-горѣ имоти нека се явятъ прѣзъ опредѣлений по-горѣ срокъ.

Гр. Варна, 8 Юний 1894 год.

Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1984

На основание изпълнителния листъ подъ No 698, издаденъ прѣзъ 1893 год. отъ Варненски Ок. Мир. Съдия въ полза на Варненската Земледѣлческа Каса, противъ Костадинъ Яневъ отъ с. Джевилизъ за 145 лева и 20 ст. лихви 9 % год., само върху капитала 110 лева, счѣтани отъ 8 Юний 1892 год. до исплащанieto на суммата и станжалитъ разноски; обявявамъ, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето до 31 день, ще се произведе публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. съдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти: 1) Нива, 15 декари, въ землището на с. Джевилизъ, мѣстность „Манифъ“, сѣсѣди: Б. Жековъ, Злати Костадиновъ, Сѣби Тодоровъ. Първоначално прицѣнена за 79 лева. 2) Нива 3 дек. сѣщия землище, мѣстность „Кюмюръ-Бунаръ“, сѣсѣди: Д. Николовъ, Георги Парушевъ — 17 лева. 3) Нива 7 дек. въ землището на сѣщето село, мѣстность „Коркулукъ“, сѣсѣди: Н. Гариъ, П. Панайотовъ, нѣтъ — 40 лева. 4) Нива 6 дек. сѣщия землище, мѣстность „Востанлъкъ“, сѣсѣди: Гретафилъ Милевъ, Анаки Костадиновъ и долъ — 35 лева. 5) Нива 4 дек. сѣщия землище, мѣстность „Овезъ-Тарла“, сѣсѣди: Н. Томовъ, Анаки Костадиновъ и Пеню Кировъ — 22 лева. 6) Нива 4 дек. въ сѣщия землище, мѣстность „Манаджикъ“, сѣсѣди: Т. Георгиевъ, Н. Янчевъ, Лефтеръ Георгиевъ — 25 лева. 7) Нива 2 1/2 дек. сѣщия землище, мѣстность „Памѣтликъ“, сѣсѣди: Д. Кашловъ, Ат. Дамбазовъ и нѣтъ — 12 лева. 8) Нива 5 дек. сѣщия землище, мѣстность „Канаклъ“, сѣсѣди: А. Подихрановъ, Анаки Костадиновъ, М. Парушевъ — 30 лева. 9) Нива 11 дек. сѣщия земл., мѣстность „Манеджикъ“, сѣсѣди: Ив. Томовъ, Ив. Георгиевъ и нѣтъ — 60 лева.

Продажбата ще се произведе въ канцеларията ми. Желаящитъ да купятъ упоменатитъ по-горѣ имоти нека се явятъ прѣзъ опредѣлений по-горѣ срокъ.

Гр. Варна, 8 Юний 1894 год.

Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 1487

Подписанный, В. Сърмаджиевъ, пом. Съдебенъ Приставъ при Варненски Окръженъ съдъ, на VI Добрич. участъкъ, на основание чл. чл. 903—950 отъ Гражд. данското Съдопроизводство, обявявамъ, че на 9 Юний 1894 год. прѣдъ Шадървана въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ движими имуществъ, принадлежащи на Калчо Д. Вълковъ отъ село Сердиментъ, а тѣ сж: 1) Единъ червенъ конь 12 год. 2) Единъ червенъ конь 10 год. и 3) единъ конь 10 год., оцѣнен по 120 лева.

Тѣзи имуществъ ще се продаждъ за удовлетворение искъта на Екатерина Димитрова, настойн. отъ гр. Добричъ по изпълнителнитъ листове No 581 и 1007 отъ 9 М.й 1892 г. и 29 Августъ 1893

год. П. Добрич Миров. съдъ, състоящъ се отъ 366 л. 38 ст. други 43 л. и 15 ст. лихви и други разноски.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитъ се могатъ да видятъ книгата по продажбата всѣки при сѣстивенъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Добричъ 16 Юний 1894 год.

П. П. Съд. Приставъ: Сърмаджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No 2378

Подписанный, Д. Капитановъ, Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варненски Окръженъ съдъ, на I Добрич. участъкъ на основание чл. чл. 913—915 отъ Гражд. данското Съдопроизводство, обявявамъ, че на 6 Юний 1894 год. часа въ 9 прѣди пладъ прѣдъ Шадървана въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ движими имуществъ, принадлежащи на Иванъ Миневъ отъ с. Богданово, а тѣ сж: 1) два вола, оцѣнени 160 л. 2) два вола оцѣнени 160 л. 3) два вола оцѣнени 160 л. 4) двадесетъ двѣ овци, оцѣнени по 5 лева едната, 5) осемъ агнета, оцѣнени 24 лева.

Тѣзи имуществъ ще се продаждъ за удовлетворение искъта на Ж. Абиджиевъ и Сѣе отъ гр. Добричъ по изпълнителнитъ листъ No 808 отъ 1 Юний т. г. на Ш. Добрич. Миров. съдъ състоящъ се отъ 900 л. лихвитъ имъ 10% отъ 1 Юний 1894 год.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитъ се могатъ да се явятъ на означений день и часъ, на мѣстото и да надаватъ.

Гр. Добричъ 13 Юний 1894 год.

П. Пом. Съд. Приставъ: Д. Капитановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Въ колбасното завѣденіе на А. Славовъ до Окр. Упр. намира се за проданъ долуозначенитъ артикули съ обозначение и цѣнитъ имъ

	лева	ст.
Свинска масъ въ тенекета		
на цѣло, кило	1	20
на дребно	1	60
Сладина бѣла, солена	1	—
Суши мѣстни салами,		
пирани муртадели на едро	2	—
на дребно	3	—
Пушени бриволи	1	60
Жамбонъ на цѣло	2	—
на дребно	3	—
отъ дивы свини		
на цѣло	3	—
на дребно	4	—
Унгарски салами	4	—

3—1

Извѣстие.

Съобщавамъ на почитаемота публика, че джогена подъ фирмата ми Петръ Кара-Георгиевъ затворихъ и прѣнасямъ пакъ въ Салистра. По тѣзи причина и довѣренитъ ми въ този джогенъ, г-нъ Никола Кирчовъ прѣстава да дѣйствува отъ мое има смѣтките на г. г. кредитори си прѣдавамъ на г-на Зах. Асимаки Хаджопуло въ Варна.

Варна, 11 Юний 1894 год.

П. Карагеоргиевъ.

Извѣстие.

Явявамъ за знание на клиентитъ си че г. Георги Трухчевъ напустилъ търговската ми кантора и прѣстава да бѣде мое довѣрено лице.

Х. Хр. Стояновъ.

Извѣстие.

Честъ имамъ да извѣстѣя на почитаемихъ гражданки и граждани, че прѣзъ сезонътъ на морскитъ бани не ще отсъствамъ отъ градътъ и ще приемамъ клиенти отъ 9 до 12 и отъ 2 до 6 въ домътъ на Фока Хараламби Баби No 310 I. участъкъ при Гръцката Митрополия за наденіе, пломбированіе и правяне нови искусствени зѣби съ най нови и до брочачествени материяли.

Съ почитание. Зѣбний Лѣкаръ:

Леонъ Лозенбергъ.

Отговорникъ: П. Чебанъ.

ОТЪ КОМИТЕТА НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

ВЪЗВАНІЕ

КЪМЪ ВАРНЕНСКИТЪ ГРАЖДАНИ.

Отъ когато бившиятъ ни народенъ тиранинъ Стамболовъ бѣше взелъ властѣта въ рѣцѣтъ си, ний, българскитѣ граждани, бѣхмо изгубили правото си да изияваме своето желание и довѣрие къмъ лицата, които занимавахъ най-близкитѣ до сърдцето ни обществени учрѣждения; намъ не се допускаше свободно да избираме тия лица, а всекога и въ всички избори диктуваше само единъ човѣкъ — тиранинътъ. Дългата и упорита борба най-сетнѣ свали това българско ичадие отъ властѣта и, благодарение на туй, днесъ вече можемъ съ пълна свобода да разискваме за общитѣ си интереси и, като пълноправни граждани, да се изказваме свободно за ония наши добри хора, които ний си искаме и които достойно бихъ могли да занимаватъ почетно мѣсто въ управлението, както на нашето отечество, изобщо, тъй и на отдѣлнитѣ ни окръзи и общини, въ частностъ.

Нѣма съмнѣние, че истинската свобода не е пѣкъ слободия и че всички граждани не е възможно да бждѣтъ испѣло съ едно убѣждение, желание и довѣрие. За нашия си градъ, водими отъ туй начало за едно общо съглашение, свикахме се на събрание и по единъ удобенъ отъ всиѣца ни редъ на 21-й м. Юний се избра нароченъ Комитетъ отъ Народната ни Партия, която подържа днешното ни правителство противъ стамболовщината, за да работи за общитѣ ни интереси отъ името на всички граждани—поддржатели на Народната Партия.

Знаете, г-да съграждани, че съставътъ на Градско-Общинския ни Съвѣтъ се растури и че по тѣзи причина се назначихъ съ Височайшиятъ Указъ нови градеки избори на 3-й Юлий, сега въ Недѣля. Комитетътъ пое длѣжността си, да се занимае по тоя случай съ въпроса за кандидатитѣ, които заслужаватъ да бждѣтъ наши градеко-общински съвѣтници, и, слѣдъ нѣколко засѣдания и сериозни разисквания, въ вчерашното си засѣдание вече нареди и одобри слѣдующата

Листа на кандидатитѣ:

1. К. Ранковъ	9. Юр. Мирославовъ
2. Ст. Бобаджовъ	10. Д. Мутафовъ
3. Георги Желевъ	11. Д-ръ Кеантовъ
4. Георги Х. Дечовъ	12. Савва Китринопуло
5. Спасъ Шиваровъ	13. Дим. Тракоглу
6. Нони Киселковъ	14. Ахмедъ Еф. Хадърчалъ
7. Дончо Анковъ	15. Хюсни Налбантоглу
8. П. Юшенлийский	16. Мурадъ Куртевъ

Господа Съграждани!

Като живѣемъ съ години въ този градъ, никакъ не ще е чудно, ако г. г. кандидатитѣ, които стоѣтъ въ тѣзи Листа, иматъ и свой лични неприятели или ако съществуватъ нѣкои претенции за общински съвѣтници и отъ други наши съграждани. Но се-пакъ съ рѣка на сърдцето си всекой, вѣрваме, ще приеме, че горнитѣ тѣзи кандидати сж напълно достойни за избора си и се радватъ на общо уважение въ нашия първокласенъ и едноврѣменно населенъ отъ разни народности градъ.

За туй, Комитетътъ на Народната Партия счита за своя пай-свещенна длѣжностъ да покани всички граждани-поддржатели на днешното ни правителство, да оставѣтъ на страна своитѣ лични неависти и съображения и, въ името на партийното съгласие, като достоенъ за свободата си народъ, мирно, тихо да се стекѣтъ при урнитѣ и да подадѣтъ гласа си само за опрѣдѣленитѣ отъ Комитета кандидати. Съ това всички ний ще дадемъ блѣскаво доказателство, че умѣемъ да цѣнимъ спечелената си втори пѣтъ свобода, ще докажемъ, че знаемъ да поставяме когато трѣбва общественитѣ интереси несравнено по-високо отъ всебѣкви лични интереси и съображения.—Както виждате, при туй, и кандидатитѣ не сж какви-годѣ хора, а сж всекому добръ извѣстни, като честни, добросъвѣстни, самостоятелни и способни наши съграждани, расли въ нашата сръда или живѣли много години между насъ съ честенъ и благодаренъ трудъ, та сж заслужили пълното довѣрие на съгражданитѣ си.

Гласувайте, прочее, за тѣхъ!

Варна, 1-й Юлий 1894 год.

Прѣдсѣдатель: К. Ранковъ.

Ник. Житаровъ.

Дѣловодители: :